Karikatür

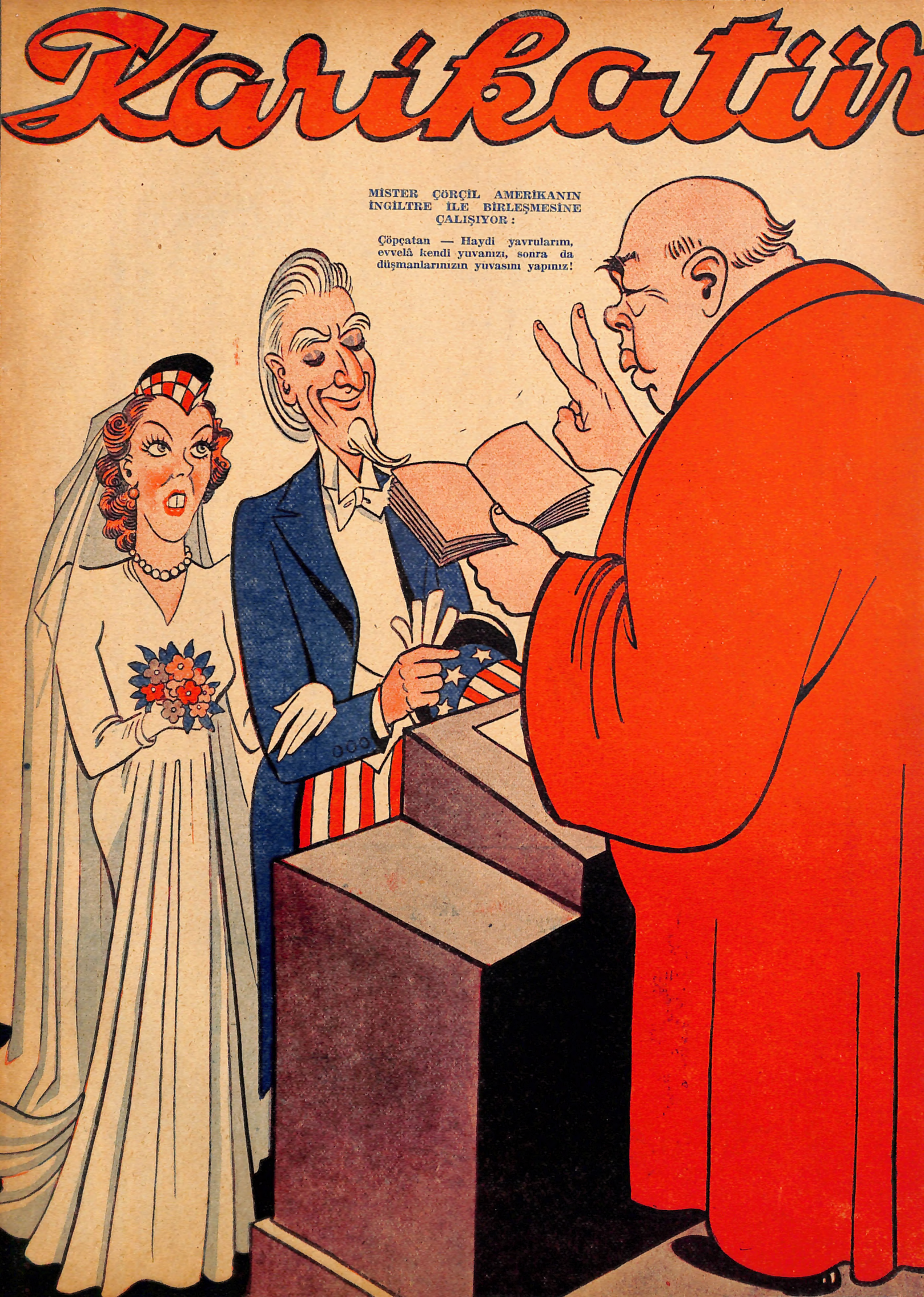

MİSTER ÇÖRÇİL AMERİKANIN İNGİLTRE İLE BİRLEŞMESİNE ÇALIŞIYOR :

Çöpçatan — Haydi yavrularım, evvelâ kendi yuvanızı, sonra da düşmanlarımızın yuvasını yapınız!

— Erkeklerin kararsız olduğu hakkındaki kanaatiniz neden ileri geliyor acaba?

— Neden olacak? Hiç biri benimle evlenmeğe daha hâlâ karar veremedi!.

Ankaraya Mektup

BİR YAĞMUR YAĞSA DA...

Abdülhak Hâmit merhumun "Sefile„ adlı eserinin kahramanı, ısınmak için bir yangın olmasını ister... İstanbul o kadar susuuz kalmıştı ki kaldırımların kirlerini ve çamurlarını değme sular paklayamazdı; ben de, bakıp bakıp:

— Bir yağmur olsa da sokaklarımız temizlense...

diyordum. Ne ise, kaldırımın rengini görebilecek kadar bir şeyler oldu... Allaha şükür...

CEP CÜZDANI ARIYORUM:

Bir cüzdan arıyorum; hani içine para ve lüzumlu evrak konan cep cüzdanı.. Yok bir türlü yok... Nasıl olur yahu! demeyin. Binlerce, yüz binlerce var, fakat içi şöyle epeyce birşey alırı yok.

Renk renk, cazip şekillerde, muhtelif kıtalarda, nefis cüzdan pek çok. Fakat şöyle işe yarar bir şey mafiş...

Bunlar da yemek kaplarımız ve midelerimiz gibi küçülmüş, fakat sıklaşmış. Bana, maşallah, paran o kadar çok mu? demeyiniz. Çünkü paradan ziyade lüzumlu evrakı koyacak bir şey arıyorum. Şimdiki insanların taşımağa mecbur olduğu bir çok vesika ve evrak var. Meselâ, hafızalarımız zayıfladığı için akıl notları var, hanımlarımız daha insafsızlaştığı için sipariş pusulaları var, borçlarımızın hesapları var, tramvay ve vapur abonman biletleri, ekmek vesikası... Yar, var... Cüzdan yapıcılar, parayı değilse bunları nazarı itibara almalı değil mi?..

TURŞU LÂPASI:

Lâpanın her nevine bayılırım. Üşütürsünüz, sırtınız tutulur:

— Gelsin keten tohumu lâpası!..

Mükemmeldir, faydalıdır. Barsaklarınız bozulmuştur:

— Aman yetiş, yağsız lâpa!..

Yetişir mübarek. Mideniz bozulmuştur:

— Yap merhem gibi bir lâpa!..

Oooooh! Hakikaten cana can katar mübarek. Yazın bol domateslisi, kışın da turşulusu keyif verici nevileridir mübareklerin.

Yeni nesil pek bilmez ama,. şöyle lâhana turşusunu kıyıp içine pirinç katarak kenarlı tepside aheste ateş üzerinde pişirilen bu mübarek üzerlerine dökülen kırmızı büberli bol yağ ile dışarının soğuğuna karşı koymakta tarhana çorbasından aşağı mı kalır?.

Lâpanın nohutlusu, mercimeklisi de pek nefis olur... Hulâsa, ben lâpanın bir nev'i müstesna diğerlerinin hepsine bayılırım. Sevmediğim bu nevi ise zaten yenecek neviden olmayan, insanın lâpasıdır!.

İSTANBULUN HAVASI:

Sabahleyin bir feryatla uyanıyor, gece ciğerlerinizi ağzınıza getiren bir nâra ile sokağa fırlıyorsunuz, yahut gündüzün bir sokak dönerken yan sokaktan bir kavga sesi duyup ayırmağa koşuyorsunuz; bu hallerinizle düşündüğünüz, yeni bir cinayetin önüne geçmek ve bir vatandaş kurtarmaktır.

Heyhat! Bütün bunlar vehleten aklınıza gelen şeyler değildir ve gayretinize de lüzum yoktur; çünkü içinde bulunduğumuz ay Mart ayıdır.

İnsanların kızgınlığı birbirini öldürmekle sonuçlanıyor ama, kedilerinki bir kulak ucu hacamatı, yahut kopmuş bir kaç kuyruk tüyünün havalanmasile bitiyor!..

Yarabbi bu İstanbulun havasından mı, suyundan mı nedir? Kedileri de, insanları da başka şehirlere benzemiyor vesselâm!.

PES ETTİRDİLER BİZE:

5 Mart akşamı Kadıköy ve Haydarpaşa vapurlarına binenlerin hepsi soluğu darı darına güvertede aldılar. Tahta kurusu öldürmek için bazan ahşap evlerde yakılan kırmızı büber nasıl bir koku ve hava yaparsa vapurun içi de bununla dolu...

Aksıran, tıksıran, gözlerinden şakır şakır yaşlar akan mı ararsınız?!... Doğrusu Denizyolları idaresinin bu muzipliğine diyecek yok.

Sorduk; meğer haşarat için D. D. T. denilen ilâçtan sıkmışlar...

Ben hem idarenin muzipliğine, hem de bu ilâcın tesirine hayretteyim. İdare tam müşterinin en kalabalık zamanında bu lâtifeyi bize yapmakla doğrusu hepimizi şaşırttı. İlâca gelince; tesirine diyecek yok. Parmağımız ağzımızda kaldı. Eğer biraz oturmuş olsaydık bizi de öldüreceğine hiç şüphe yoktu; pes doğrusu!.

Zaparta

* * *

YA NASIL ANLAMIŞ?

Bir toplantıda bayan C., Bayan T. ye:

— Kuzum kardeşim, dedi. hangi kuvaföre gidiyorsun, söyler misin bana?

— Neden sordun?

— Saçlarını o kadar güzel boyamış ki hiç belli değil!.

TOK GÖZLÜ

Kaynana, geline kızmıştı. Esti, köpürdü. Söylendi, bağırdı, en sonunda inkisar etti:

— Gelin gibi yedi kat yerin dibine bat inşallah!.

Bayan gelin gayet soğukkanlı cevap verdi:

— Anneciğim, ben senin kadar istemem!.. Sen bir kat yerin dibine bat, benim için yeter de artar bile!.

Akıl Hocası

Karabükte N. S. :

"Henüz tanıştığım kız, bana, sen sosyete hayatından anlamıyorsun diyor... Anlamak için ne yapayım?„

CEVAP :

Kendinizi, evli iseniz bekâr, bekâr iseniz evli gibi göstermeğe çalışınız!

★

Menemende M. E. :

"Bir kızı seviyorum, o da beni seviyor; evlenmek istediğim halde ailesi vermeye razı olmuyor... Çaresi?„

CEVAP:

Anasından, babasından habersizce, kızın hüviyet cüzdanını alıp kendinizinki ile birlikte evlenme memuruna teslim etmektir.

★

Burhaniyede A. B. :

"Burada erkekten fazla kız var... Bunların hepsini nasıl baş göz etmeli?„

CEVAP :

Mektubunuz ilân yerine geçer de belki kızdan fazla erkek nüfusa malik olan kasabalardan oraya akın başlar, bu suretle maksat hasıl olur!

★

Mudanyada M. B. :

"Çay sandıkları Mudanyadan Bursaya transit geçiyor, biz burada çayın katresini bulamıyoruz. Acaba bir çay içmek için her gün bir seyahate mi çıkalım?„

CEVAP :

O kadar zahmete hacet yok: gelen giden vapurlara yolcu uğurlar gibi girerek salonda istediğiniz kadar çay içebilirsiniz!

★

Çanakkalede S. C. :

"Bir kızı çılgınca seviyorum; onun beni ayni şekilde sevmesi için ne gibi şeyler tavsiye edersiniz?„

CEVAP :

Ne yazık ki delilik, divanelik, sari değildir! Bunun için çılgınlığınızın genç kıza sirayetine imkân yok... Aşkınız çılgınlık değil, nezle kıvamında olsaydı sevgilinize kolaylıkla bulaşabilirdi: Netekim zamane muhabbetlerinin yüzde doksan dokuzu böyle!

★

Bitliste M. A. :

"1. Güzel bir kadın hastalandığı vakit ruhunu ezen şey nedir?

2. Neden kadınlar sebepsiz güldükleri gibi sebepsiz ağlamasını da bilirler?

3. Kadınlar niçin batıl itikatlara hakikat gibi inanmaktadırlar?

4. Neye fakirlerin dostu az, çocukları çok oluyor?„

CEVAP :

1. Güzel olmayan bir kadının ruhunu, hastalandığı vakit, hangi şey eziyorsa güzel kadının ruhunu da ezen ayni nesnedir.

2. Sebepsiz gülmelerinin sebebini biliyorsanız sebepsiz ağlamalarının sebebini de kolaylıkla keşfedebilirsiniz!

3. Hürriyete geç kavuştukları için asrî fikirleri de henüz hazmetmeye çalışıyorlar.

4. Dost sevgisinin noksanlığını evlât muhabbetinin fazlalığile kapatmak için...

No. 533, CİLT: 21, SENE: 11 FİYATI 15 KURUŞTUR 14 MART 1946

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

AMERİKANIN NOTASINI ALDIKTAN SONRA:

Rus — Çaldığım keman
Hâlim pek yaman
Biçare gönlüm
Atomla duman!

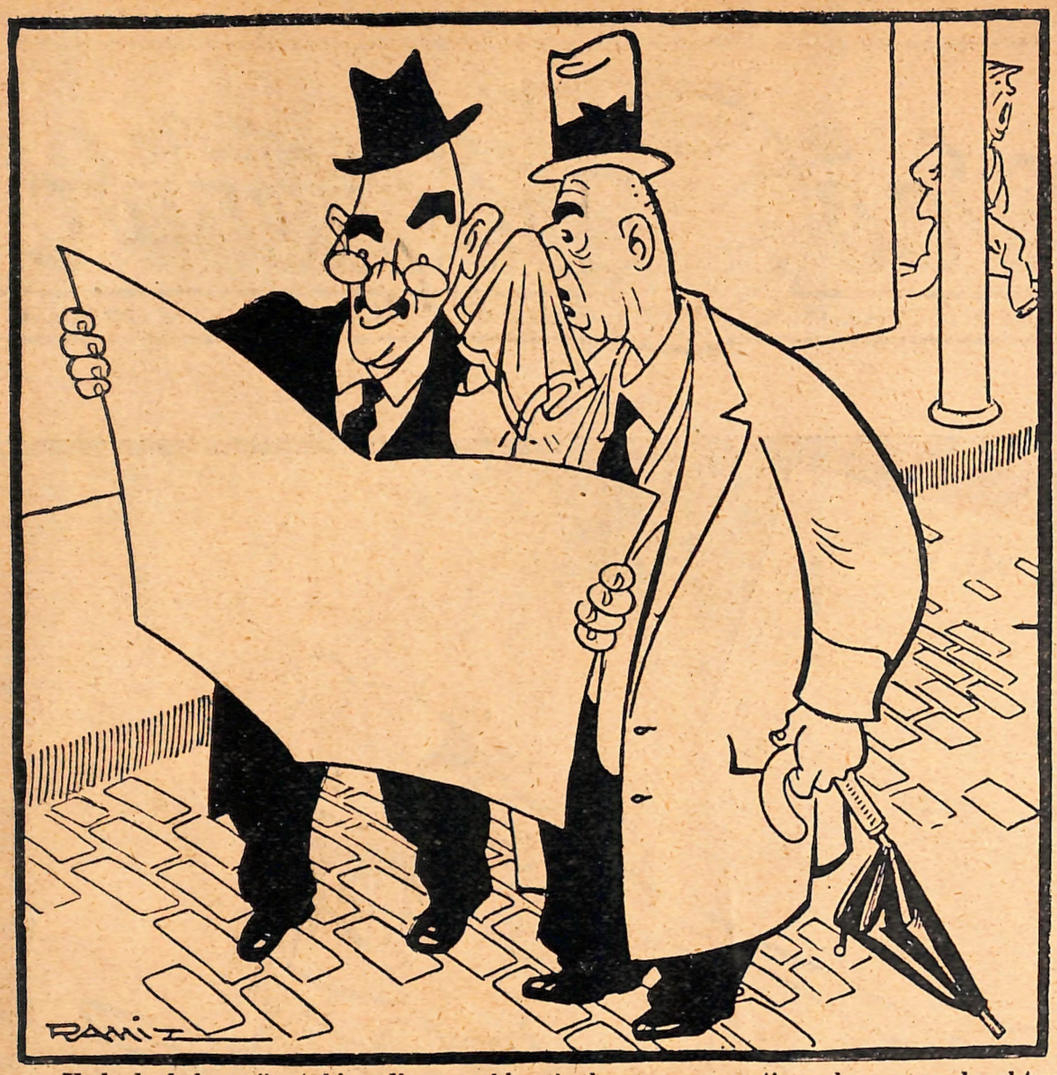

— Kırk, kırk beş gün takip edip merakla okudum, sonra netice çıkmayınca bıraktım..
— Roman mı?
— Evet, Tekelin kahve münakasası romanı!.

HAFTADAN HAFTAYA

Gazeteci Havadis Arıyor

- Bir film senaryosu tecrübesi -

SAHNE : 1

(Bir gazete idarehanesinde yazı müdürünün odası... Yazı müdürü karşısında duran yeni muhbire bir kâğıt uzatır.)

Müdür

Hadi çocuğum... Bu işaret ettiğim dairelere uğrar; ilgili memurlarla görüşür ve verecekleri havadisleri temizce yazar bana getirirsin... Havadislere hayal, mübalâğa, yalan dolan karışmamasına dikkat et... Gazetecinin vazifesi hakikati ayna gibi göstermektir.

(Genç muhbir kâğıdı alır, çıkar.)

SAHNE : 2

(Bir dairede bir masa... Masanın başında sigara ağızlığını temizleyen bir müdür... Müdür ağızlığı pencereye tutup bir ufak rasat dürbini gibi tek gözile bakarken kapıdan muhbir girer.)

Müdür

Buyurun. Ne istiyorsunuz?

Muhbir

Efendim. Ben Güneş gazetesi muharririyim. Sizden dairenize ait bazı malûmat rica etmeğe geldim.

Müdür (Yer göstererek)

Buyurun yavrum buyurun... Ben gazetecileri çok severim... Ciddî matbuata yardım etmeyi bir vazife bilirim.. Söyle çocuğum bakalım.

Muhbir (Kâğıda bakarak)

Efendim dairenizde bir memur epeyce bir parayı zimmetine geçirerek kaybolmuş... Bu hususta bendenizi tenvir...

Müdür (Kaşlarını çatar)

Nereden duydunuz bunu?

Muhbir

Efendim ortalıkta çalkanıyor.

Müdür

Sokakta her kara ağızlının söylediği şeye kulak asmak lâzım gelirse...

Muhbir

Demek ki yalan...

Müdür

A çocuğum neye insana söylemediği şeyi söyletmeye kalkarsınız? Ben yalan olduğunu söyledim mi?

Muhbir

Affedersiniz. Şu halde doğru...

Müdür

A evlâtçığım bir dairenin ve bir memurun şerefine ait bir meselede doğrudur diye katî bir hüküm vermek mümkün müdür? Böyle bir işte hükmü ancak mahkeme verir.

Muhbir

Peki efendim, bu memurun zimmetine para geçirerek kaçtığı yalan mı?

Müdür

Vazifesine gelmiyen insana hemen "kaçtı,, yı bastırmak doğru mu? Siz yarın gazetenize gidemeseniz size kaçtı mı demek lâzım gelecek?...

Muhbir

Fakat üzerimde gazetenin parası olursa.. Gerçi bizim gazetelerde böyle bir âdet yoktur ama...

Müdür

Olduğunu farzedelim. Başınıza bir kaza gelmiş olamaz mı? Vapuru kaçırmış olamaz mısınız?

Muhbir

Yani bendeniz hâdise hakkında ne yazacağım şimdi?

Müdür (Gülerek)

Kendi işinizi bana mı soruyorsunuz?

Muhbir

Kendi işimi değil, müsaade ederseniz bu ihtilâs işini..

Müdür

Evlâtcığım benim vaziyetimi de takdir edin... Duyduğunuz gibi bir hâdise olmuş olabilir... Oldu demiyorum ha... Oldu dediğimi yazarsanız tekzip eder ve sizi şikâyet ederim... Bir misal, bir faraziye... Kim meşgul olur bu işle? Evvelâ polis değil mi? Polis araştırmalarını yapmadan, şayet bu memur kaçmışsa yakalamadan, onun ifadesini almadan polis dahi bunu size söyliyemez. Çünkü bir insanın ifadesi de bir şey isbat etmez. Böyle bir vakanın hakikati ancak mahkeme sonunda tebeyyün eder.

Muhbir

Şu halde " (...) dairesinde böyle bir şey olduğu hakkında bir rivayet var. Belki inşallah polis faili yakalarsa ve mahkeme bir karara varırsa hakikat meydana çıkacaktır,, tarzında bir şey yazsak...

Müdür

Olur mu öyle şey çocuğum olur mu? Cidden aklım ermiyor bu yeni gazeteciliğe... En iyisi şimdi

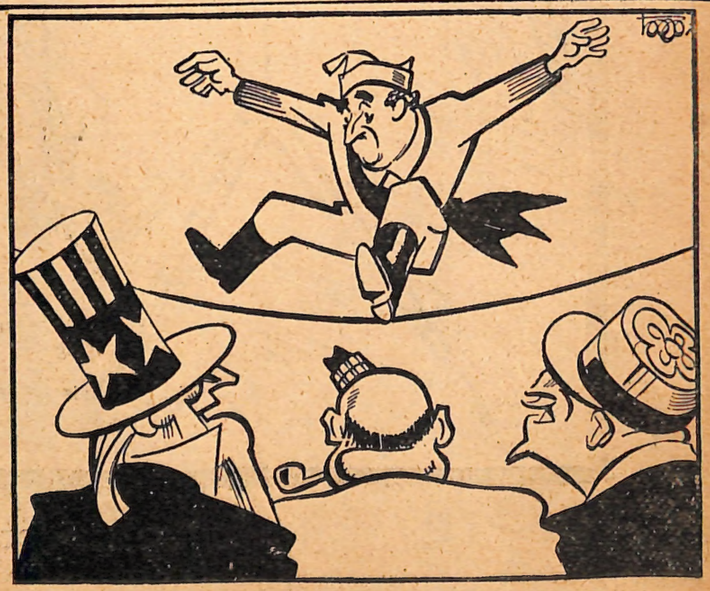

HA DÜŞTÜ!.. HA, DÜŞECEK!..

dilik bir şey yazmayıverirsiniz... Haydi uğurlar olsun..

SAHNE : 3

(Yine bir müdür odası... Ayni muhbir müdüre soruyor.)

Muhbir

Efendim daireniz büyüdüğü için bahçeye bir pavyon yapılmak tasavvuru bulunduğunu öğrendim.

Müdür

Peki ne istiyorsunuz?

Muhbir

Bunun hakkında izahat.

Müdür

İcraat hakkında izahat istenebilir. Fakat tasavvur hakkında izahat olur mu? Sizin bir pavyon tasavvuru hakkında bana sual sormanız benim size rüyanızda ne gördüğünüzü sormam kadar abes olmaz mı?

Muhbir

Fakat efendim...

Müdür (Sözünü keserek)

Bir nokta daha... Dairemizin ana binaya sığmadığını söylüyorsunuz. Bundan memurlarımızın sayısını arttırdığımız, yani bir an evvel bu memleketin başından defetmekle mükellef bulunduğumuz kırtasiyecilik belâsını burada arttırdığımız yolunda bir şüphe ve dedikodu çıkabilir. Halbuki memurlarımızın atrması sadece bir şiddetli kontrol zaruretinin ifadesidir.

Muhbir (Gözleri parlayarak ve kaleme sarılarak)

Demek kadro genişlemek üzere...

Müdür (Silâh görmüş gibi)

Koy onu yerine... Başıma mesele mi çıkaracaksınız Allaşaşkınıza?..

Muhbir

Yani efendim pavyon yapılacak mı, yapılmayacak mı?

Müdür

Yapılması hakkında bir karar var... O kadarını söyliyebilirim.

Muhbir

Kaç oda, kaça çıkacak?

Müdür

Onu gider heyeti fenniye müdürüne sorarsınız...

Muhbir

Peki tahsisatı?..

Müdür

Muhasebeye.

Muhbir

Eşya vesair levazımı?

Müdür

Levazım müdürüne.

Müdür

Peki efendim.

(Çıkar ve iki saat sonra tekrar girer.)

Muhbir

Efendim heyeti fenniye müdürü işe gitmiş.

Müdür

Geldiği zaman görürsünüz...

Muhbir

Muhasebeci ben tekemmül etmemiş muameleler hakkında izahat veremem diyor.

Müdür

Doğru ya... Tekemmülünü beklersiniz...

Muhbir

Levazım müdürü kızdı... "Görmüyor musun ne kadar işim var?,, dedi.

Müdür

İşi olanın işini bitirmesini beklemek lâzım... Devlet memuru işini bırakıp gazeteci ile meşgul olursa bu işler nasıl yürür?

— Ne duruyorsun, gülsene, radyomuz pazar skeçlerinde gülünç fıkralar anlatıyor..
— Gülünç fıkralar olduğunu nereden anladın!.
— İnsaf yahu, her fıkranın arkasından kahkaha plâkları çalıyorlar, duymayor musun?

Muhbir

Şu halde pavyon meselesi...

Müdür

Size takip edeceğiniz yolu gösterdim. Konuşacak şeyimiz kaldı mı ya?

SAHNE: 4, 5, 6, 7

(Daireler, daireler, daireler... Yalnız boyları, posları, şekil ve şemailleri birbirine benzemeyen müdürler ve hepsinde ayni diyalog tekerrür eder.

Muhbir

Efendim Güneş gazetesi için bir konuşma rica edeceğim.

Müdür

Konuşma istediğiniz kadar... Buyurun; matbuatın başımız üzerinde yeri var... Size sigara ikram edeyim; kahve o'madığı için nane şekeri ikram edeyim... Konuşalım, dertleşelim. Fakat yazmak yok...

Müdür

Fakat efendim lûtfedeceğiniz izahatı yazmayacak olduktan sonra.

Müdür

Beni lâkırdısını çekinen bir adam sanmayın ha... Fakat malûm ya bir kanun, bir nizam vardır... Ben beyanat vermekten memnuum. O ancak Vekillerin hakkıdır... Mamafih müsteşar da onun yerine söyliyebilir bazı hallerde...

Muhbir

Yani ben şimdi Ankaraya mı gideyim?

Müdür

Onu da pek tavsiye etmem. Çünkü Vekil teferrüatı ümuru ne bilsin... O müdiri umumiye soracak, müdiri umumî bana yazacak; ben ait olduğu dairelerden meseleyi tahkik ve takip edeceğim... Netice tekrar merkeze gidecek...

Muhbir

Efendim Ankarada ev buhranı olduğunu söylüyorlar.. İş bitinceye kadar hiç olmazsa bir odalı bir ev bulunacağını ümit etsem...

Müdür

Onun için gitmemek daha hayırlı olur...

SAHNE: 15

(Yine gazete idarehanesi.)

Yazı müdürü

Demek hiç bir şey elde edemediniz.

Yeni muhbir (Meyus)

Evet efendim... "Söyliyemeyiz, yasaktır, başımızdan korkarız; bu bize ait değildir, ait olduğu memurlarla görüşün; neticeyi bekleyin; basılmak üzere olan bültenleri okuyun...,, Bütün öğrendiklerim bundan ibaret... Üstelik hangi lâkırdıyı hangisinden işittiğimi de hatırlayamayacak kadar sersemledim...

Yazı müdürü

Belki koro halinde hepsinden birden... (Gülümsiyerek) Meyus olma... Köşe başında bizim esnaf kahvesine bir uğra.. Arkadaşlarla şöyle bir görüş... Akşama daha iki saat var... Bu meselelerin hepsi hakkında bir kaç sütun yazı getireceğine eminim.. Sen açıkgöz bir çocuğa benziyorsun.

Karikatür

Basın Birliği Türk musikisi konserinde çalan ve okuyan sanatkârlarımız:

1. Bestekâr Zeki Arif, 2 — Kemani Sadi Işılay, 3 — Müzeyyen Senar Işıl, 4 — Ağyazar, — 5 Akile Artun, 6 — Hamiyet Yüceses, 7 — Bestekâr Udî Şerif İçli, 8 — Celâl Tokses 9 — Bestekâr Tanburî Salâhattin Pınar, 10 — Neyzen Tevfik, 11 — Mefharet yıldırım, 12 — Necati Tokyay, 13 — Sadi Hoşses, 14 Artaki Candan, 15 — Mustafa Çağlar, 16 — Safiye Tokay,17 — Tahsin Karakuş.

Erkek — Seni görünce ihtiyarım elden gidiyor!
Kadın — İhtiyarlığın gitse daha iyi olacak!

Muvaffakıyetli temsillerile takdirler toplayan Devlet Konservatuvarı Sanatkârlarından portreler:

Müdür: Tevfik Ararad — Salih Canar — Meliha Gökçen — Cüneyt Gökçer — Agâh Hün

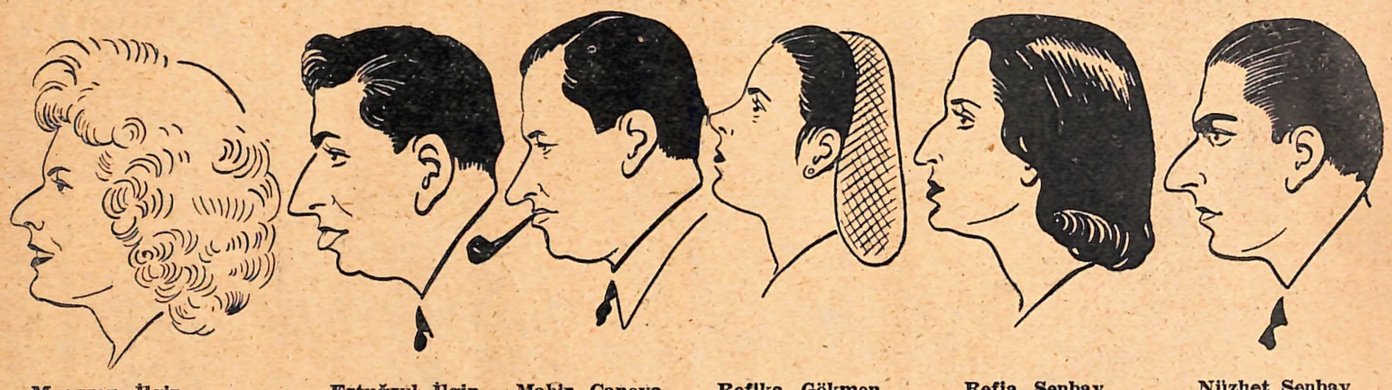

Muazzez İlgin — Ertuğrul İlgin — Mahir Canova — Refika Gökmen — Refia Şenbay — Nüzhet Şenbay

Nihat Aybars — Macide Birmeç — Şahap Akalın — Melek Gün — Ulvi Uraz

İHTİSAS MESELESİ

Tramvayda duydum. İki arkadaş konuşuyorlardı. Biri:

— Cumhuriyetin romanını okuyor musun? dedi.

— Hangisini? Reşat Nurinin romanını mı?

— Evet!.

— Fıkaraların hayatını ne kadar iyi biliyor değil mi?

Öbürü omuz silkti:

— Elbette iyi bilir yahu!. Bunca yıllık muharrir!..

AKIL EDEMEMİŞ

Yazıhaneye girdi. Şapkasını, bastonunu astı. Geldi, patronun karşısına oturdu.

— Merhaba!

— Merhaba!

— Bugün tuhaf bir şey oldu.

— Hayrola!

— Köprübaşında bir adama rastladım. Tıpkı, ama tıpkı sen!. İkiz olsanız bu kadar biribirinize benzemezsiniz!.

Beriki telâşla sordu:

— Sakın altı aydır ödemediğin kırk lira borcunu ona vermiş olmayasın?!.

Adam bir an düşündü, dizini döğüp başını salladı:

— Tuh be!... Ben bunu akıl edemedim işte!. Keşki ödeseydim!

TARAFSIZLARIN ŞARKISI

Demokratlık bizde de revaç buldu hilâfsız:
Yeni bir fırka çıktı ortaya ihtilâfsız.
Biz pilâvı yemeğe alışmışız hoşafsız,
İstemezsen bozuşmak, tarafsız ol tarafsız!

Gerçi fi tarihinde yardım etmiş Ertuğrul
Görüp zayıf tarafı yenilirken, ey oğul;
Gel de buna benzeyen ikinci bir vaka bul!
Bulamazsan muhakkak tarafsız ol, tarafsız!

Tut ki o fırka geldi bu fırkanın yerine,
Seni mi oturtacak şu erkân minderine;
Harcırah mı verecek seyrine, seferine?
O halde vehmi bırak; tarafsız ol, tarafsız!

Her kasabın önünde iç çekerek bir kere,
Değil mi, kedi gibi bakacaksın ciğere;
Niçin dua edersin şuna, buna boş yere?
Nefesini kısarak tarafsız ol, tarafsız!

Yeter Âdem oğluna bir lokmayla bir hırka,
Ne vazife üstüne şu veyahut bu fırka?
Mademki, Deli Ozan, yaşın erişti kırka,
Yan gelip keyfine bak: Tarafsız ol, tarafsız!

Deli Ozan

— Adın ne?
— Sirvart!
— Soyadın?
— Çakmazyan.
— Nerede doğdun?
— Samatyada.
— Kaç yaşındasın?.
— ?..
— Söylesene!..
— Nüfusumda yirmi üç yazoor ama yağmıştır!.. On dokuz yaşındayım!.
— Sen Amerikaya gitmek istiyormuşsun öyle mi?.
— He!..
— Amerikada kimsen var mı?
— Yoktur.
— Ne yapacaksın orada?
— Hi, hi!
— Ne sırıtıyorsun, cevap versene!..

Sirvart, kapının önünde kendisini sorguya çeken polis memurunun karşısında iki yana sallanarak gülmeğe devam etti.

— Utanırım!.
— Utanacak bir şey yapmağa mı gidiyorsun?.

Kız birden ciddileşti:

— Sen beni ne sanoorsun polis efendi?!. Ben namuslu bir kızım!. Utanılacak bir şey yapacak olsam bunda da yapardım.
— Neye utanıyorsun öyle ise? Söyle!.
— Söyleemem!.
— Sen söyleyemezsen ben de vazifemi yapamam!.

Sirvart, etrafına bakındı. Karşıki komşu Antranikin kızı Takuhi pencereden onları dinliyordu. Sokakta oynayan iki yumurcak da oyunlarını bırakıp gelmiş, onları dinliyorlardı. Polis, kızın kuşkulu kuşkulu etrafına bakındığını görünce çocuklara:

— Haydi bakayım, işiniz yok mu sizin?!..

Diye bağırdı. Çocuklar savuştular.

— Haydi söyle!
— Neyi söyleyim polis efendi?
— Amerikada ne yapacağını!.
— Söyleemem!
— Kızım, Amerikada kendisine bakacak kimsesi olmayanı, orada ne iş yapacağını söylemeyeni o memlekete almazlar. Onun için de burada pasaport vermezler...
— Canım polis efendi siz bana pasaportumu verin, ben Amerikaya gittikten sonra içeri girmenin yolunu bulurum.

Polisin canı sıkılmıştı. İnce ince yağmur yağıyordu. Saat on ikiyi geçmişti. Karnı acıkmıştı. İşi kısa kesmek için:

— Anlaşılan sen orada ne yapacağını bilmiyorsun!

Dedi. Elindeki kâğıt tomarının en üstündeki kâğıda bir şeyler karaladı.

— Haydi Allahaısmarladık!

Diye çantasını kapadı.

Sirvart, memnun:

— Oldu, polis efendi? dedi. Acaba paşaportumu ne zaman verirler?
— Ben onu bilmem. Şimdi bu kâğıtları karakola teslim edeceğim. Oradan emniyet müdürlüğüne, dördüncü şubeye gidecek.
— Orayı biloorum!.
— İşte pasaportu verirlerse oradan verecekler.
— Acaba verirler dersin?
— Bilmem, ama zannetmiyorum.
— Neden?.
— Dedim ya, orada sana bakacak kimsen yok!.. Niçin gittiğini de söylemiyorsun!.
— Nasıl söyleyim?..

Kadın — Bilmiş ol sevgilim, evlenirsek sigara da içmiyeceksin, içki de..

Müstakbel koca — Yemek de yemiyecek miyim?.

Kısmet peşinde

Yazan: ÇALAPALA

Polis, genç kızın lâfını dinlemeden uzaklaştı, gitti. Sirvart kapıyı kapadı. Gıcırdayan tahta merdivenlerden yukarı kata çıktı. Yatalak annesi:

— Kim idi?.

Diye sordu.

— Polis idi mama!
— Ne istoor?.
— Benim paşaport işi için tahkikat edoor!.

Kadın başını iki yana salladı:

— Deli karı!. Amerika kim, sen kim?. Senin frenk memleketlerinde ne işin var?.. İrahmetli baban sağ olsaydı bacaklarını kırar da seni kapıdan dışarı çıkartmazdı. Terzilik gibi bir zenaatın var. Daha ne istoorsun? Oralarda ne yapacaksın?.

Sirvart önce kaşlarını çattı, söylenecek oldu. Sonra yumuşadı, geldi anasının boynuna sarıldı:

— Mamacığım, onda evleneceğim! dedi. Göreceksin ne kadar zengin olacağız!.
— Mega Asfas!. Amerikada seni bekloorlar?.
— He!.
— Nereden biloorsun?.
— Niyet çekmişim!.

Bu sefer kadının gözleri fal taşı gibi açıldı:

— Sahi söyloorsun?.
— Evet!

Kadın, bir türlü istekli çıkmayan çehre züğürdü kızının verdiği bu müjdeden son derece ferahladı.

— Kısmet öyle ise ne denir, yavrum?.. dedi.

Tam o sırada çat çat kapı vuruldu. Sirvart, etekleri uçarak indi, kapıyı açtı. Gelen mahalle bekçisiydi:

— Seni kumser bey istiyi!. dedi.

Kızcağız, işim oldu, galiba paşaportu verecekler sevincile annesine koştu, haber verdi. Mantosunu giyip uça uça karakolu boyladı. Çağıran komiser değil, komiser muavini idi:

— Gel bakalım buraya! dedi. Amerikaya gitmek için pasaport istiyen sensin değil mi?.
— He, benim!.
— Ne yapacaksın orada?
— Bir sırdır!
— Devletten sır saklanmaz. Gazeteye verecek değiliz ya, söyle ki kâğıdını ona göre doldurup emniyet müdürlüğüne yollayalım.
— Mühim bir iş için!.

Komiser muavini şüpheli şüpheli kızın yüzüne baktı:

— Ne imiş bu mühim iş?
— Utanırım!.
— Bak, burada senden, benden başka kimse yok!. Haydi söyle, sıkılma!.
— Ama kimsee demeeceksiniz!
— Peki söylemem!.

Sirvart başını önüne iğdi, avucundaki mendili parmaklarile didiklerken fısıldadı:

— Onda evleneceğim.
— Evlenecek misin?. Kızım bunda utanılacak, saklanılacak ne var?.

Kiminle evleneceksin bakayım?. Nişanlın orada mı?

— Evet ama daha beni tanımoor!..
— Peki, sen onu tanıyor musun?.
— Ben de onu tanımoorum!.
— E, kiminle evleneceksin öyle ise?.
— ?!.

Muavinin tepesi attı:

— Sen bizimle alay mı ediyorsun kuzum?!. diye bağırdı. Haydi, söyleyeceksen söyle!. İşimiz var!..

Sirvart yalvaran bir sesle:

— Kızmayın bayım! dedi. Bu bir kısmet meselesidir.
— Anladım kızım.. Kiminle evleneceksin?.
— Tanımoorum ki!.
— Canım kendisini tanımadığın, adını bile bilmediğin bir adamın evleneceğini nereden çıkardın? Aklından zorun mu var yoksa?.

Bu söz Sirvartın gücüne gitti:

— Neden böyle söyloorsun bay komiser?. dedi. Akıl almaacak bir şey olsa ta Amerikaya kadar yola çıkarım?!.
— Ne bileyim ben?.
— Kısmetimin onda olduğunu niyetten anlamışım!.
— Ne niyeti, yani fal mı?
— Fal değil, niyet!.

Komiser muavini bir ip ucu yakalamak üzere olduğuna hükmederek doğruldu:

— Kim baktı senin niyetine?.
— Kendim çektim.
— Nereden çektin?.
— Geçen gün, bizim Pekmezciyanların kızı Hayganoşun düğününde...
— Ne yaptınız bakayım? Anlat!..
— Onda misafirlere fundan ikram etmişler ise..
— Ee?...
— Fundanların içinde niyetler yazılı idi.
— Sonra?.
— Herkes bir niyet tutup çekoor ise, ben de bir niyet tutmuşum!.
— Sana ne çıktı?.

Sirvart, elini koynuna attı. Oradan küçük meşin bir çanta, çantanın içinden dört büklüm edilmiş bir kâğıt, onun içinden de başka bir küçük kâğıt çıkardı, muavine uzattı.

— İşte!.

Muavin kâğıdı eline aldı, son zamanlarda bir çok çikolata fabrikalarının kâğıda sarılı fundanlara koydukları beylik manilerden birini okudu:

Başında parlayacak
Saadetin güneşi
İlerde olacaksın
Milyoner Fordun eşi!.

Çalapala

Acaip bir aile...

KOMİK ROMAN

Yazan: Ta. Ka.

— 16 —

Keramet bey gidince Selma sordu:

— Ne dedi?

— Benim teyzemle eniştem var. Davetliydiler, gelemediler. O mesele...

— İyi ama, âdeta bana söyledi.

— Tabiî size söyliyecek. Kibar adam. Malûm ya Fransada askerler, karısile beraber giden zabitleri selâmladıkları zaman selâmı kadın iade eder.

— Fransız askerlerile teyzenizin bana sorulmasını birbirine bağlayamadım.

— Sonra bağlarız. Gelini nasıl buldunuz?

— Fena değil. Maksuda yeter!..

— Cuma günü el öptürmeğe size getireceğim.

— İyi bahane! Siz insanları kendi işleriniz için mi evlendiriyorsunuz?

— Hayır! Onlar evleniyorlar, benim bahtım açılıyor.

Ortalık kararmadan, yerlerinin uzaklığını ileri sürerek kalktılar. Hanımlar, sokak kıyafetlerini düzelttikten sonra, İhsan aynanın önüne geldi. Gelmesile iki elini başına götürerek merdivene doğru sıçraması bir oldu ve şapkasını taşımak Cemale düştü.

Yokuşu bir solukta çıkmış olmalı ki ancak karakolun köşesinde buldular.

— Ver şunu bana!.. dedi. Sen arkadaş değilmişsin Cemal. Gaddar, rezil, barbar, hayasız, fena bir adammışsın...

— Hayrola kardeşim. Bugün bana herkes böyle söylüyor.

Halalarile Maksut gülmekten katılıyorlardı. İhsanı teskin etmek pek zor oldu.

Nihayet, kâkülün aynaya bir adım kala filizlendiğine hepsi bir ağızdan yemin ettiler.

Şapkayı sımsıkı bastırdı.

Şehzadebaşında, eczacının önündeki durakta tramvay beklemek için durdular.

Küçük hala müstesna ötekilerin neler düşündükleri, neden dalgın oldukları malûmdur. Bu dalgınlık arasında şirret bir kadın sesi sokağı doldurdu:

— İhsan!

Cemal, arkadaşından evvel döndü. Kırmızı ceket, lâcivert etek giymiş, bembeyaz, güzelce bir kadın İhsanı yanına çağırıyordu.

— Kim bu?

Demeğe vakit kalmadan İhsan fırladı. Bir müddet görüştüler. Sonra delikanlı, Cemalın yanına geldi. Kolundan tutup biraz ileri götürdü:

— Tabancan üzerinde mi?

— Yok. Ne yapacaksın?

— Yahu! bana lâzım olunca mı üzerinde bulunmaz? Ver şuradan bıçağını...

— Sokak ortasında... Sen deli misin?

— Ver diyorum. Haydi göstermeden ver.

— Kim bu kadın?

— Ev pilici!..

— Anlaşıldı. Burada ne arıyormuş?

— Bıçağı ver. Sonra anlatırım.

Cemal bıçağını verdi. İhsan misafirlere yarım yırtık bir selâm verip ev pilicinin koluna girdi. Laleliye giden sokağa saptılar.

Selma:

— Cürmü meşhut mu? diye güldü.

— Hayır! Tesadüf!

— Ya, Esmer - güzel - taze?

— Ümit yok efendim. Bir yerde ümit olmayınca evvelâ aşk, sonra hiç bir şey olmaz.

* * *

Cemal eve geç vakit geldi. Kapıyı açan ev sahibi Ayşe hanıma, sıkı sıkıya tenbih etti:

— Bu gece, saat ikiye, üçe doğru İhsan bey uğrayacaktır. Evde yok dersiniz.

— Saat ikide ne arıyor?

— Cesaret ve şeref!

— Kim bunlar? Kadın mı, erkek mi?

— İlâhi Ayşe hanım... Sorduğuna bak! Gecen hayırlı olsun... Yorgunluktan ölüyorum. Yorgunluktan ve saadetten...

— Demek gelirse uyandırmayayım mı?

— Sakın ha! Pencereden başını uzat... "Allah versın!„ de.

— Üstüme iyilik, sağlık!. Dilenci mi bu?

— Daha beter... "Sorguçlu âşık!„

DÖRDÜNCÜ KISIM
VE BİR KİŞİ DAHA
I

Meşhur ve muzaffer nişan perşembesinden beri on gün geçmişti. Bu on gün içinde ahbap çavuşlar, bir türlü eskisi gibi bir araya gelemediler. Maksudun rüzgârı daima Unkapanı caddesine doğru, İhsanınki Kurtuluşa, Cemalin fırtınası da Erenköyüne esiyordu. Üçü de hayatlarından memnundu.

Kahvede buluştukları zamanlarda da âdet olduğu üzere birer satır konuşup kendi hülyalarına dalıyorlardı.

Onuncu gün akşamı Cemal kahvede İhsanı buldu:

— Daha bıçağın işi bitmedi mi? diye sordu.

— Bitmedi. Alay etme..

— Esmer - güzel - taze, "Nerede benim sorguçlu aşıkım?„ diye bir türkü yakmış!.

— Türküsü de, kendisi de yere batsın Kaldım, kaldım da ben öyle marsık karası, çingene suratlıya mı kaldım?

— Doğrudur. Piliç etine alıştın köpoğlusu...

— Sorma... Ben mesudum.

— Gördün mü? Her şey zamanla düzelir. Gece vakti eve geldiğin hali düşün.

— Saçma! Bazan ne lüzumsuz şeyler için kendi kendimizi üzüyoruz. Halbuki, benim iyi yürekli sevgilim, o geceden dolayı beni tebrik etti. "Pek kibar davrandın„ dedi. Eğer o serseriye uysaymışım, gürültü çıkarmış. Ev pilicimin namusu bir paralık olurmuş. Haklı değil mi?

— Kadınlar her zaman haklıdırlar. Meselâ bugün nedir?

— Pazar..

— Onlar "cumadır„ dese gene hak onlarındır.

— Dur aklıma geldi. Seni maçta görmüşler. Yanındakini tarif ettiler, tanıyamadım.

— Nerden tanıyacaksın? Sen Remziyi çih görmedin ki... Eski futbolcudandır.

— Nasıl, eski futbolculardan?. Ben kızı söylüyorum.

— Doreyi mi?

— Yahu! nasıl Dore? Yahudi kızının saçları on günde karardı mı? Esmer bir âfet imiş. (Çakır gözlü - esmer - taze).

— İşte gördün mü? Tanımadığım bir kızı benimle beraber sanmışlar. Böyle yanılışlıklar her zaman olur.

— Koluna girmiş senin... Mendilini göğsünden çekmiş de terini silmiş.

— Vallaha bilmem!.. Aklıma gelmiyor.

— Domuzluk ediyorsun. Hala hanım senin doktorluğundan memnun kalmış demek.

— İftiraya bak. On parmağınızda on leke..

Bu esnada Cemale, garson bir kâğıt verdi. Cemal, lâfı değiştirmek fırsatını bulduğuna memnun, tezkereyi iki defa okudu. Maksut yazıyordu. Evlerine taşınan yeni kiracılar kimler imiş? İstanbulun meşhur ses sanatkârı Şaziye hanımlar... O sebeple kaç gündür kahveye gelemiyormuş. "Bu tezkeremi alır almaz, bize gel... Gramofon çalarız. Şaziye hanım senin pek sevdiğin şarkıyı söyliyecek. Hani "Bozmadım etiğim büyük yemini„ şarkısını. İhsanı da bulursan beraber getir. Eğleniriz. Bekliyorum.„

Cemal, lüzumundan fazla büyülttüğü bir neşe ile parmağını havada şıkırdattı:

— Yaşadık İhsan! Yemek yedin mi?

— Daha yemedim.

— Sen zaten hiç bir zaman hazır değilsindir. Bak Maksut ne yazıyor.

Meseleyi anlattı. İhsan, henüz saçları düzelmediğinden böyle yabancı hanımların yanına gitmeği pek istemiyordu.

— Sen kalk git! Ben de yemek yer gelirim, dedi, Şaziye hanımın sesi fena değildir.

— İyi ama ben Maksudun evini bilmiyorum.

— Yok canım!

— Hiç gitmedim.

— Kolay. Tarif edeyim!

Tarif etti. Soğanağa mahallesindeki ahşap konakların en büyüklerinden biri imiş.

Saate baktılar: Sekiz.

İhsan dokuza kadar geleceğini vâdederek eve gitti. Cemal şapkasını keyifle ensesine iterek yola çıktı. Evi, elile koymuş gibi, buldu. Zili çevirdi. Bir müddet ses yok. Bir daha çevirdi. Bu kocaman tahta konaklarda mesafeler o kadar uzundur ki böyle hımhım ziller kapı önünde birisinin durduğunu ekseriya pek geç haber verirler.

Pencerelerde ışık olup olmadığına bakmak için bir kaç adım geriledi. Birinci katın sol tarafında iki pencere aydınlıktı. Beyaz perdelerde ince kadın gölgeleri gidip geliyordu. Konak, üç katlı olduğu halde, yeni yapılan dört, beş katlı beton apartımanlardan hem daha yüksek hem daha genişti. Cemal: "Bunu yapmak için tam bir orman harcamışlar!„ diye düşündü. "Bismillâh„ diyerek zili tekrar buldu. Kalabalık ayak sesleri merdiveni indiler. Kapı nihayet açıldı. Maksut ve bir küçük hanım... İkisi de sokağa çıkmağa hazırlanmışlar.

Cemal:

— Rahatsız mı ettim? dedi.

Maksut, dişlerini göstererek güldü:

— Hayır. Zaten seni bekliyorduk. Şaziye hanımla Şehzadebaşına kadar gidip geleceğiz. Lekecide etekliği varmış. - Genç kıza döndü: - İşte size bahsettiğim arkadaş: Cemal bey. Kardeşim kadar severim. - Cemale baktı: - Şaziye hanımı tabii bilirsin.

— Bilmez olur muyum? - Elini uzattı: - hürmetler ederim hanımefendi. Sanatınızın hayranıyım efendim.

Maksut sevindi:

— Ben size demedim mi? Hele son şarkınızı hiç dilinden düşürmez.

— Pek mi hoşunuza gidiyor?

— Pek çok.. Harikalâde söylemişsiniz.

— Hangisi bu?

— "Kalbimin içine cizdim resmini„

— Başı öyle değildi.

— Halbuki ben böyle başlamasını isterdim.

— Ooo... Sizde epey hikâye var. Gidip gelelim de konuşuruz.

Maksut ellerini uğuşturdu:

İhsan da gelecek mi?

— Belki gelir.

— Sen yukarı çık. Karşı merdivenden çıkacaksın. Sofada karşına gelen kapılardan soldakini aç. Elektriği yak, otur. Biz şimdi döneriz.

Cemal, ahvale hiç şaşmadan ev sahibinin üzerine kapıyı kapattı. Uçsuz bucaksız denilecek kadar kocaman taşlığı geçti. Geniş bir merdiven, on basamak - nerede olursa olsun basamakları saymak Cemalin adetiydi - sonra ikiye ayrılıyor, bükülüyor, taşlık kadar geniş bir sofaya büyük bir camlı bölmeden geçiliyordu. Camlı kapıyı açıp girince, hakikaten şaşılacak bir manzara ile karşılaşmış gibi irkildi. Halbuki hakikî bir manzarasızlıkla, daha doğrusu çıplaklıkla burun buruna gelmişti.

— Arkası var —

TÜRK MEŞHURLARI

Her ayın birinde 32 sayfalık bir fasikül neşredilmek suretile 12 fasikülde tamamlanacak olan bu eseri ihmal etmeden toplayınız, ve eksik fasiküllerinizi bayiinizden tedarik ediniz. İlerde kütüphanenizin en kıymetli eseri olacaktır. Her fasikülün fiatı 50 kuruş

HÜKÜMDARLAR

Yaşamakta olan dünya krallarının hususi hayatları, saraylarının iç yüzü, entirikalarla dolu olan maceraları üstat Hüseyin Cahit tarafından tercüme edilmiştir. Bu eser iki ciltten ibarettir. Her cilt sekiz kralın hususi hayatına tahsis edilmiştir. Her hangi bir romandan daha cazip ve eğlencelidir.

125 kuruş.

★16 Millî Hikâye

Çocuklar için çok faydalı olan bu eser baştan başa milli hikâyelerle doludur ve yüzlerce resimle süslenmiştir. Çocuğunuza faydalı bir kitap arıyorsanız onun milli gururunu okşıyacak hikâyelerle dolu bundan daha güzel bir eser bulamazsınız.

150 kuruş.

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Napoleon un Düşünceleri

Hitler ve Mussolinin ortadan kalkmalarile birinci plâna çıkan bu meşhur diktatörün vecizelerini ve güzel sözlerini ve meşhur vasiyetnamesini üstat Reşat Nurinin kaleminden okuyacaksınız. Bu günün politikasını anlamak istiyenler dünün en meşhur diktatörü olan Napolyonun düşüncelerini okumalıdır

75 kuruş.

TÜRK ÇOCUĞUNUN ALTIN KİTABI

★ Mustafa

ATATÜRKÜN ROMANI

Yazan: Rakım Çalapala

50 RESİM • NEFİS BASKI

Bayilerden ve kitapçılardan isteyiniz. 100 kuruş.

Büyük KATERİNA

Meşhur Rus imparatoriçesinin fırtınalı ve aşk maceralarile dolu hayatını Hüseyin Cahit Yalçının kaleminden okuyunuz.

Fiyatı 125 kuruştur. Bütün kitapçılarda ve Yedigün bayilerinde bulunur.

SEDAT SERGİSİ

Fuji-Yama

MİLLİ ROMAN

Yeni Çıktı

75 KURUŞ

Dr. Hafız Cemal

LOKMAN HEKİM

Divanyolu - No. 104

"Zevcim Gözlerine İnanamıyor!"

Ve on yaş daha genç göründüğümü söyliyor

Zevcim "bu cidden bir harikadır„ diyor. Ancak iki ay kadar evvel alnımda ve gözlerimle ağzımın etrafında çizgiler ve buruşukluklarım vardı. Hakikaten "Yaşlı„ görünüyordum. Bugün ise, bütün bu çizgilerim kayboldu ve arkadaşlarım bir genç kızın cildi gibi parlak, nermin ve yumuşak olan cildime takdir nazarile bakıyorlar. Her akşam yatmazdan evvel cild gıdası olan pembe renkteki Tokalon kremini kullanıyorum. Terkibinde Viyana Üniversitesi profesörlerinden biri tarafından keşfedilen, gençliğin kıymetli ve cazip cevheri olan "Biocel„ vardır. Gündüzleri de cildi beyazlatıp yumuşatan, siyah noktaları gideren ve açık mesameleri sıklaştıran beyaz renkteki Tokalon kremini kullanıyorum.

Bakınız nasıl muvaffak oldum?

Güzellik Formülleri

Günümüzde artık çirkin kadın yoktur. Eğer hâlâ çirkin kalabilen kadın varsa bunlar kendilerini bilmiyenlerdir. Bu gün güzellik her kadının kolayca elde edebileceği bir şeydir. Bu kitap size güzelliğin sırrını öğreten emsalsiz bir eserdir. 150 kuruş.

ESKİ ŞİİR BAHÇELERİ

Bu albüm baştan başa renkli tablolarla süslüdür ve her sayfasında meşhur bir şairin mısraları Ressam Münif Fehimin fırçasile canlanmıştır. Edebiyat ve güzel sanat meraklıları bu albümü mutlaka kütüphanelerinde bulundurmalıdırlar. Bundan daha nefis bir eser şimdiye kadar memleketimizde basılmamıştır. 150 kuruş.

Basıldığı yer: Yedigün matbaası
Sahip ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.

Karikatür

Balıkçı — Beyağabey, bugünlerde zıpkınla üç tonluk bir balık yakalamışlar, sen de zıpkınla mı yoksa iğne ile mi yakaladın?.

T.T. kocası — İğne ile.. Evlendiğimiz zaman yüzgörümlüğü beş bin liralık bir iğne takmıştım!.

T.T. POSTASI

Samsun: Fuat Ülkemen:

S — Tombul teyzem, çok sıksınız, anlaşılıyor ki irat sahibisiniz, akarınızın yüksekliğini sorabilir miyim?

C — Hayhay.. Kocamın boyu 110 santimdir, fakat bana karşı yüksekliğini ölçecek ölçü bulamadım!

İzmir: Zeki Güçlübay:

S — Bu yaz yurdun hangi köşesine şeref vereceksiniz?

C — Köşelere sığacak durumda olmadığımdan ortada kalacağım galiba!.

Çanakkale: Nebahat Ünlü:

S — Teyzeciğim, kocam resimlerinize o kadar âşık ki âdeta kıskanıyorum, bir tehlike ihtimali var mıdır?

C — Korkmayın, âşıklarım çoktur, fakat içinde kocam kadar erkek olan yoktur!